JUDECĂTORIA ORHEI

Republica Moldova, MD-3505, mun. Orhei, str. Vasile Mahu, nr.135
email: jor@justice.md, Tel. +373 (235) 20 437, Fax. + 373 (235) 20 736
https://jor.instante.justice.md/

Dosar nr. 4-257/2026
nr. elec. 4-26116086-38-4-11092026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

23 septembrie 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei (sediul Central)
Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător Ecaterina Buzu
Grefier Mircea Dolghi
Cu participarea:
Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Rînja Ana
În lipsa:
Agentului constatator al IP Orhei Valentin Meleca

examinând în ședință judiciară publică, cauza contravențională în privința lui Rînja Ana, IDNP-*****, născut la *****, originară din r-nul *****, domiciliat în r-nul *****, de învinuire în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional al RM,

c o n s t a t ă:

La 09 septembrie 2026, de către agentul constatator, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Rînja Ana, care este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional al RM.

Potrivit învinuirii reflectate în procesul-verbal cu privire la contravenție, Rînja Ana, la 06 mai 2026, ora 01^{18}, nu și-a îndeplinit obligațiunile de părinteși, prin lipsa de supraveghere a

copilului minor, Rînja Ilie, care drept urmare a săvârșit acțiunii ilicite de furt din gospodăria cet. Filip Ilie din sat. Susleni, r-nul Orhei.

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, Rînja Ana, în ședința de judecată a declarat că vina o recunoaște integral, menționând că are șase copii, iar fii săi, Rînja Artiom și Rînja Ilie, la 06 mai 2026 au sustras o bicicletă, după care bicicleta a fost găsită de către polițist și a fost restituită proprietarului. Copii au plecat de acasă în acea zi de la prânz, fiind căutați de ea nu au fost de găsit.

A mai relatat că în cazul în care va fi recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției incriminate, solicită să fie aplicată sancțiunea cu munca neremunerată în folosul comunității, deoarece nu are mijloace financiare pentru a achita amenda și este aptă să muncească.

Agentul constatator în ședința de judecată nu s-a prezentat, informând instanța că se află în concediul anual de odihnă, iar la cererea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, Rînja Ana, de a fi examinată cauza în lipsa acestuia, deoarece recunoaște vina integral, instanța a dispus examinarea in lipsa acestuia.

Audiind participanții la proces, examinând materialele prezentate și probele anexate la procesul-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată ajunge la concluzia, că Rînja Ana se face vinovat de comiterea faptei incriminate, aceasta fiind dovedită pe deplin

Conform art. 440 din Codul contravențional al RM, alin. (1) constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

(2) Agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.

Art. 442 din Codul contravențional al RM stipulează că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În sensul art. 462 din Codul contravențional al RM, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții:

a) încetarea procesului contravențional; sau

b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În conformitate cu art. 7 din Codul contravențional al RM, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor CC.

Potrivit alin. (2) art. 381 din Codul contravențional al RM, orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele

care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale se pot încadra în sfera cauzelor penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specificate materiei penale, printre care și prezumpția de nevinovăție, prevăzute de art.6 (2) din Convenție.

Potrivit prevederilor art. 374 alin. (2) din Codul contravențional al RM, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției.

Instanța de judecată, remarcă faptul că, conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție MAI07 668836 din 09 septembrie 2026, încheiat de către agentul constatator al IP Orhei sub aspectul de formă, corespunde rigorilor instituite de art. 443 din Codul contravențional al RM, iar careva elemente sau împrejurări, care ar condiționa declararea nulității acestui proces-verbal, nu au fost stabilite.

Instanța de judecată reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție, nr. MAI07 668836 din 09 septembrie 2026, Rînja Ana, este acuzat de către agentul constatator de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional al RM, totodată procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 668836 din 09 septembrie 2026, s-a încheiat, în prezența lui Rînja Ana, fapt confirmat de semnătura acestuia la rubrica respectivă, precum și la rubrica cu nr. 18 unde este indicat că recunoaște săvârșirea contravenției și acceptă sancțiunea stabilită.

Instanța constată că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție, seria/nr. MAI07 668836 din 09 septembrie 2026, Rînja Ana, este învinuit că, la 06 mai 2026, ora 01^{18}, nu și-a îndeplinit obligațiunile de părintești, prin lipsa de supraveghere a copilului minor, Rînja Ilie, care drept urmare a săvârșit acțiunii ilicite de furt din gospodăria cet. Filip Ilie din sat. Susleni, r-nul Orhei.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul contravențional al RM, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Din conținutul art. 14 din Codul contravențional al RM rezultă că, contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări.

Potrivit prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: ...în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Ruiz Torija v. Spania, 9 decembrie 1994, § 29; Papon v. Franța (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea v. România, 15 februarie 2007, § 30).

Astfel, instanța a stabilit cu certitudine prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată că, Rînja Ana, la 10 august 2026 ora 22:00, a agresat fizic pe fiul său minore Beleacov Alexandru, aplecându-i lovituri cu cureaua, în regiunea spatelui, astfel conform raportului de constatare nr. 202626P0126 din 28 august 2026, i-a fost cauzată vătămare corporală neînsemnată.

Respectiv, lipsa investigării efective și impunitatea persoanelor vinovate de comiterea unor astfel de acte poate constitui un eșec al statului de a-și respecta obligațiile procedurale pozitive pe care le pretind articolele 3 și 8 din Convenția Europeană, iar investigația ar trebui să conducă, în principiu, la stabilirea faptelor cazului, la identificarea și la pedepsirea celor responsabili. De asemenea, investigația trebuie să respecte condițiile independenței, efectivității, promptitudinii și reacției rezonabile și accesibilității victimei.

Instanța la fel constată, că procedura de examinare a cauzei și de acumulare a probelor de către agentul constatator a fost una legală, iar drepturile fundamentale ale părților nu au fost încălcate.

Este relevantă și jurisprudența CEDO în cauza Luca v. Republica Moldova cererea nr. 55351/17 din 17 octombrie 2023 §65, Curtea menționează că (…) „autoritățile naționale sunt obligate să răspundă „imediat" la plângerile privind violența în familie și să le proceseze cu o diligență specială, deoarece orice inacțiune sau întârziere lipsește plângerea de utilitate, prin crearea unei situații de impunitate care favorizează reapariția actelor de violență. Totodată, nu trebuie să se bazeze doar pe percepția de către victimă a riscului, ci și să completeze cu propria evaluare" (...).

Conform § 75 a cauzei sus menționate, Curtea menționează că: „Principiul eficacității presupune că autoritățile judiciare naționale în nici un caz nu trebuie să fie pregătite să lase nepedepsită suferința fizică sau psihologică care a fost cauzată. Acest lucru este esențial pentru a menține încrederea și sprijinul publicului față de preeminența dreptului și pentru prevenirea oricărei apariții a toleranței autorităților sau a coluziunii privind actele de violență".

Instanța constată, că în cazul comiterii violenței domestice, organele statului trebuie să acționeze cu o diligență specială pentru a permite rezolvarea cauzei cu celeritate. Autoritățile statului au responsabilitatea de a lua măsuri de protecție sub formă de descurajare eficientă împotriva încălcărilor grave ale integrității personale a unei persoane de către un membru al familiei.

Prin urmare prin prisma prevederilor art. 3 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, relele tratamente trebuie să atingă un nivel minim de severitate, iar evaluarea acestui minim depinde de natura și contextul, durata acestuia, efectele fizice și psihice, sexul, vârsta și stare de sănătate a victimei.

Pe fon de concluzie, instanța reiterează că cadrul normativ național instituit cât și Jurisprudența CEDO este adoptat în vederea împiedicării abuzatorului de a mai comite acte de violență împotriva victimei, iar organele abilitate sunt obligate să întreprindă măsuri pentru a proteja eficient victima împotriva riscului a actelor de violență.

Urmare a cercetării judecătorești, instanța de judecată consideră că, probele acumulate și administrate în procesul contravențional de către agentul constatator, sunt capabile de a demonstra indubitabil faptul că, acțiunile lui Rînja Ana, cad sub incidența contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional al RM, vina acestuia fiind dovedită prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată cât și prin înscrisurile anexate la materialele cauzei contravenționale.

În acest sens art. 2 din Codul contravențional la RM reglementează că scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Conform prevederilor art. 458 din Codul contravențional al RM, la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanța de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional; existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; precum și alte aspecte importante pentru soluționarea cazului.

Astfel, la aplicarea sancțiunii instanța de judecată mai ia în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției; împrejurările comiterii faptei; personalitatea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Careva circumstanțe agravante, prevăzute de art. 43 din Codul contravențional, nu au fost stabilite de către instanță.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța va ține cont de scopul legii contravenționale, prevăzut de art. 2 din Codului contravențional al RM, de principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, prevăzut de art. 9 din Codul contravențional al RM, de personalitatea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, astfel instanța constată că față de Rînja Ana, urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Reieșind din cele expuse mai sus și conducându-se de art. 37, 78^1, 460 și 462 din Codul contravențional al RM, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat, Rînja Ana, de comiterea contravenției prevăzută de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional al RM și în temeiul acestei Legi i se stabilește sancțiunea sub formă de 40 (patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform art. 37 alin. (5) din Codul contravențional la RM se obligă Rînja Ana să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Hotărâre cu drept de atac, în ordine de recurs, la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Central).

Președintele ședinței, judecător Ecaterina Buzu